

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/36/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012210651
Dátum vydania rozhodnutia:	02.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012210651.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o., Diaľničná 2, Senec, právne zastúpený: Advokátska kancelária Andrej Kolárik, s.r.o., Sokolíkova 15, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1084901/2012 zo dňa 10. septembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/2496/2012-117 zo dňa 15. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/2496/2012-117 zo dňa 15. októbra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1084901/2012 zo dňa 10. septembra 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 664,39 € a náhradu iných trov konania vo výške 70,- € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu PricewaterhouseCoopers Legal, s.r.o., Bratislava.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“, príp. „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu. Žalovaný žalobou napadnutým druhostupňovým rozhodnutím meritórne rozhodol, že dovoz multifunkčných tlačiarňí podlieha dovoznému clu vo výške 6% z dôvodu zatriedenia tohto tovaru do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8443 31 91, teda potvrdil prvostupňové rozhodnutia colného úradu, ktorými rozhodol o nevrátení požadovaného dovozného cla.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 prvá veta OSP tak, že účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania predchádzajúceho jeho vydaniu konštatoval, že napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli v medziach zákona. Nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, postupoval krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP a žalobu zamietol.

Za predmet sporu krajský súd označil právne posúdenie otázky vrátenia dovozného cla, ktoré žalobca zaplatil za dovezené multifunkčné laserové tlačiarne, zároveň konštatujúc, že žalobca venoval svoju pozornosť hlavne otázke správnosti nomenklatúrneho zaradenia dovezeného tovaru. Žalobca vzniesol základnú námietku spočívajúcu v tom, že podľa jeho názoru, dovezené multifunkčné tlačiarne nemali byť zaradené do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8483 31 91 s prislúchajúcim dovozným clom vo výške 6%, ale do položky kombinovanej nomenklatúry 8443 31 99 so sadzbou - „bez cla“.

Krajský súd ďalej v napadnutom rozhodnutí približuje a vykladá rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-361/11, na ktorý poukázal aj žalobca. Zo záverov uvedeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vyplýva, že toto rozhodnutie rieši kľúčový problém colného zatriedenia multifunkčných tlačiarň, ktoré rovnocenne zabezpečujú viaceré funkcie a to skenovanie, tlač, kopírovanie, prípadne faxovanie. Žiadnu z týchto funkcií nemožno považovať za natoľko dominantnú, že by určovala podstatný charakter zariadenia. Holandský vnútroštátny súd i Súdny dvor EÚ na rozdiel od žalovaného skúmali, či multifunkčné tlačiarne mali byť vzhľadom na ich charakteristiky a objektívne vlastnosti zaradené pred 01.01.2007 do podpoložky 8471 60 20 a mať sadzbu - „bez cla“, alebo mali byť zaradené do podpoložky 9009 12 00 s dovozným clom vo výške 6%. Súdny dvor jednoznačne konštatoval, že z čl. 9 ods. 2 Nariadenia č. 2658/87 vyplýva, že Komisia nemá právomoc samostatne meniť a dopĺňať colné sadzby. Podľa krajského súdu možno teda konštatovať, že ak by boli predmetné tlačiarne dovezené do Európskej únie pred 01.01.2007 a vzhľadom na zaradenie do podpoložky 8471 60 20 by mali byť so sadzbou cla - „bez cla“, prekročila by Komisia svoje právomoci vyplývajúce z čl. 9 Nariadenia č. 2658/87, ak by mal ten istý tovar dovezený po 01.01.2007 podliehať clu vo výške 6%.

Prvostupňový súd ďalej uvádza, že orgány slovenskej colnej správy sa v konaní dopustili chyby, keď s ohľadom na čas dovozu multifunkčných laserových tlačiarň (rok 2009) považovali za irelevantné zaoberať sa vývojom colnej klasifikácie tohto tovaru. Vzhľadom na uvedený chybný predpoklad žalovaný napadnuté rozhodnutie v naznačenom smere ani náležitým spôsobom nezdôvodnil. Hoci colné orgány neuvažovali pri zatriedení dovezených multifunkčných tlačiarň celkom v súlade s medzinárodnými záväzkami vyplývajúci z členstva SR v EÚ, podľa krajského súdu rozhodli o nevrátení dovozného cla podľa práva. Nebol preto právny podklad pre vyhovieť žiadostiam žalobcu o vrátenie zaplateného dovozného cla.

Vzhľadom na uvedené závery Súdneho dvora nepovažoval krajský súd za potrebné ďalej sa zaoberať otázkou hlavnej funkcie tlačiarň na účely ich zatriedenia, pretože pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia to zo spomenutých dôvodov nepovažoval za potrebné. Stotožnil sa tiež s názorom žalovaného, že pri zatriedení tovaru do konkrétnej položky colného sadzovníka je treba vychádzať z objektívnych technických parametrov a charakteristiky dovážaného tovaru, ktoré musia byť zrejmé už pri dovoze. Na tento účel nie je možné v colnom konaní skúmať, akým spôsobom hodlá využívať multifunkčné zariadenia ich konečný používateľ.

Pokiaľ ide o procesné námietky žalobcu voči postupu žalovaného v colnom konaní, žiadna z nich nemala podľa názoru krajského súdu za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Namietané prejednanie viacerých odvolaní žalobcu proti prvostupňovým rozhodnutiam v jednom konaní a rozhodnutie o nich jediným rozhodnutím bolo podľa krajského súdu v súlade so základnými zásadami správneho konania, najmä so zásadou hospodárnosti (§ 3 ods. 3 správneho poriadku), pretože viedlo k riadnemu a včasnému vybaveniu prejednávanej veci. Pokiaľ ide o namietané prerušenie správneho konania o žiadostiach o vrátenie dovozného cla, ktoré žalobca navrhoval prerušiť až do skončenia konania pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci C-361/ 11, krajský súd má za to, že takýmto postupom správneho orgánu nemohlo dôjsť k takej vade v konaní a k ukráteniu žalobcu na jeho právach, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie

vo veci C-361/11 boli použité v argumentácii súdu.

Záverom krajský súd konštatoval, že rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-361/11 nemá vplyv na právne posúdenie veci, nakoľko podľa tohto rozsudku, tak ako vo veci prejednávannej Súdny dvorom EÚ, tak aj vo veci prejednávannej pred krajským súdom, nie je možné sa za týchto okolností retroaktívne odvolávať na už minulý stav (posúdenie) úpravy kombinovanej nomenklatúry v rámci hodnotenia platnosti nariadenia č. 1031/2008 v rozsahu, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v tomto konaní. Colný úrad Trnava vychádzal pri posudzovaní nomenklatúrneho zatriedenia predmetného druhu tovaru z aktuálnych právnych noriem, účinných v čase dovozu daného tovaru. Iný postup by podľa názoru krajského súdu narušil záujem na zachovaní právnej istoty a predvídateľnosti postupu správneho orgánu v prebiehajúcom konaní. Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že v prejednávannej veci, kde bol dovoz „multifunkčných laserových tlačiarňí“ vykonaný v roku 2009, nemožno uplatňovať zmenu nomenklatúry a jej výklad podľa znenia Vykonávacieho nariadenia Komisie č. 620/2011 zo dňa 24.06.2011, účinného dňom 01.07.2011. Rovnako je neprípustné, aby správne orgány oboch stupňov pri rozhodovaní o žiadostiach žalobcu zohľadňovali rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C- 361/11, nakoľko tento rozsudok bol vydaný neskôr (dňa 17.01.2013) ako napadnuté rozhodnutie žalovaného. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že Súdny dvor EÚ predmetným rozsudkom nespochybnil zatriedenie tlačiarne do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 9009 12 00 v prípade, že by boli tieto tlačiarne dovezené pred 01.01.2007, a preto má krajský súd za to, že uvedený rozsudok nijakým spôsobom nepotvrdzuje správnosť názorov žalobcu uvedených v žalobe a na pojednávaní dňa 01.10.2014 v rozsahu, že tovar by mal byť so sadzbou cla - „bez cla“.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ OSP a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok sp. zn. 2S/2496/2012 zo dňa 15.10.2014 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 1084901/2012 zo dňa 10.09.2012 a vec vráti žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie, alternatívne aby zrušil napadnutý rozsudok sp. zn. 2S/2496/2012 zo dňa 15.10.2014 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa názoru žalobcu krajský súd nesprávne vyhodnotil rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-361/11 v tom smere, že by sa skutkové zistenia v ňom mali vzťahovať automaticky na všetky multifunkčné tlačiarne, ktoré majú funkciu tlačenia, kopírovania, skenovania a prípadne faxovania. Tento záver krajského súdu je podľa žalobcu nesprávny a v tomto zároveň vidí žalobca podstatné pochybenie krajského súdu, ktoré viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci.

Žalobca taktiež poukazuje na skutočnosť, že počas administratívneho konania pred Colným úradom Trnava nedošlo k žiadnemu testovaniu skutkovej zhodnosti tlačiarňí a posudzovaných zariadení a tovarov, o ktorých sa rozhodovalo vo veci C-361/11. Žalobca je toho názoru, že bez náležitého posúdenia technických parametrov a špecifikácii tlačiarňí Hewlett - Packard nie je možné konštatovať, či v prípade tlačiarňí Hewlett - Packard ide o zariadenia, ktoré sú totožné so zariadeniami, ktoré sú predmetom prejednávannej veci. Krajský súd bez náležitého preskúmania skutkového stavu skonštatoval, že v preskúmanej veci ide o totožné zariadenia ako vo veci C-361/11. Tento záver však podľa žalobcu nie je ničím podložený, krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a následne ustálil skutkový stav tak, že nie je preskúmateľný.

Žalobca ďalej argumentuje tým, že pri posudzovaní správnosti nomenklatúrneho zatriedenia je potrebné zaoberať sa hlavnou funkciou a opätovne poukazuje na nesprávne zatriedenie tlačiarňí do podpoložky 8443 31 91 s dovozným clom 6%, keď podľa žalobcu mali byť tlačiarne zatriedené do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8443 31 99 s dovozným clom 0%. V napadnutom rozhodnutí žalovaného otázka hlavnej funkcie tlačiarňí nie je riešená, a preto podľa žalobcu zistenie skutkového stavu

žalovaným nie je dostatočné na riadne posúdenie veci.

Žalobca v odvolaní poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Ikegami Electronics (Europe) GmbH, v ktorom súdny dvor konštatuje, že jedným z objektívnych kritérií v oblasti sadzobného zaradenia môže byť účel výrobku. Žalovaný, ako aj krajský súd sa podľa žalobcu nijako nevysporiadali so závermi Súdneho dvora EÚ v uvedenej veci.

Žalobca záverom poukázal na procesné pochybenia žalovaného:

- žalovaný v preskúvanom rozhodnutí s ohľadom na čas dovozu považoval za irelevantné zaoberať sa vývojom klasifikácie tlačiarň pred rokom 2007, a to napriek žiadosti žalobcu. Pri nomenklatúrnom zatriedení tlačiarň žalovaný uvedenú skutočnosť nezohľadnil a ani sa s ňou v preskúvanom rozhodnutí náležite nevysporiadal
- žalovaný pochybil aj v prípade prerušenia konania, ktoré žalobca navrhol z dôvodu v tom čase prebiehajúceho konania na Súdnom dvore EÚ vo veci C-361/11.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu sp.zn. 2S/2496/2012 zo dňa 15.10.2014 potvrdil a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Požiadavka žalobcu na vrátenie cla by mala podľa žalovaného určité morálne opodstatnenie len v prípade, ak by po vrátení dovozného cla žalobca oslovil všetkých koncových spotrebiteľov predmetného tovaru a časť kúpnej ceny zodpovedajúcu vrátenému dovoznému clu im refundoval. V opačnom prípade by bola žalobcovi, resp. príjemcovi tovaru, ktorý s ním ďalej obchodoval vyplatená z rozpočtu Európskej únie suma, ktorá už bola zahrnutá do predajnej ceny dovezeného tovaru a zaplatená konečným spotrebiteľom.

Požiadavka žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania, resp. táto povinnosť uložená v niektorých prípadoch prejednávajúcim súdom, nemá podľa žalovaného procesné ani hmotnoprávne opodstatnenie. V prejednávanych právnych veciach (žiadosti o vrátenie dovozného cla) ide o návrhové konania, kde je navrhovateľom a žiadateľom žalobca, ktorý by mal preukázať a dôkazmi v správnom alebo aspoň v súdnom konaní podložiť svoje tvrdenia o technických parametroch dovážaného tovaru, ak nesúhlasí so svojím pôvodným deklarovateľným názorom, ktorý bol akceptovaný pri dovoze aj colnými orgánmi. Žalovaný taktiež uviedol, že samotné znalecké dokazovanie v danej právnej veci nemôže vyriešiť žiadnu otázku, ktorá by už nebola známa. Dovážaný tovar je známy a technická dokumentácia k nemu je dostupná, pričom ani znalec nemôže zistiť nič iné, než je technické riešenie a údaje, ktoré o tovare uvádza jeho výrobca. Ak však príslušné súdy naďalej považujú znalecké dokazovanie za potrebné, bolo by podľa žalovaného korektné uložiť zabezpečenie jeho vykonania a najmä financovanie žalobcovi, ktorý dané skutočnosti tvrdí, ale nijak nepreukazuje.

Čo sa týka námietok žalobcu voči postupu Krajského súdu v Bratislave, žalovaný ich považuje za neopodstatnené. Žalobca nedokázal primeraným a presvedčivým spôsobom spochybniť zákonnosť a správnosť postupu colného úradu, ktorý jeho žiadostiam nevyhovel a v rámci svojej žaloby spochybňuje len postup odvolacieho orgánu, ktorý prvostupňové rozhodnutia colného úradu potvrdil a tiež spochybňuje postup krajského súdu, ktorý s ohľadom na množstvo totožných prejednávanych prípadov mohol niektorý kus dovážaného tovaru pri posudzovaní opomenúť. V prvostupňových rozhodnutiach, ktorými colný úrad žiadostiam o vrátenie cla nevyhovel, boli správne posúdené všetky kusy a druhy dovážaného tovaru, bez neskoršieho zovšeobecnenia, ktoré je vzhľadom na obrovské množstvo odvolaní a neskorších žalôb žalobcu, opodstatnené a pochopiteľné.

Procesné námietky žalobcu nemajú podľa žalovaného žiaden vplyv na zákonnosť prvostupňových rozhodnutí colného úradu, ktorý rozhodol o merite veci, teda o tom, či je možné žiadostiam žalobcu o vrátenie dovozného cla vyhovieť alebo nie. Colný úrad zistil, že neexistujú zákonne a skutkové dôvody na vrátenie dovozného cla a toto clo nevrátil. Na správnosť a zákonnosť postupu a rozhodnutia colného

úradu nemá a logicky ani nemôže mať vplyv neskorší postup žalovaného ako odvolacieho orgánu, ani postup súdu v konaní o podanej žalobe, pretože podstatné je, či boli alebo neboli splnené podmienky na vrátenie dovozného cla. Tieto podmienky splnené neboli, čo konštatoval už prvostupňový orgán a tento nemal žiaden dôvod riešiť nejakú žalobcom navrhnutú „predbežnú otázku“, keďže všetky nutné podklady a informácie potrebné pre vydanie zákonného, vecne a formálne správneho rozhodnutia boli známe už v čase prvostupňového konania. Navyše žalobcom uvádzaný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v právnej veci C-361/11 (Hewlett-Packard c/a Inspecteur van de Belastingdienst) zo dňa 17.01.2013 a ani iný známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nepotvrdzujú žalobcov nárok na vrátenie cla v ním požadovaných prípadoch.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Ustanovenia § 214 ods. 1, 4 a 5 sa v konaní podľa tejto časti nepoužijú.

Podľa § 250ja ods. 3 OSP ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika je zvrchovaná, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 7 ods. 2 vety druhej Ústavy SR právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa čl. 12 bodov 1 až 5 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 zo dňa 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva:

1. Colné orgány vydávajú záväzné tarifné informácie na základe písomnej žiadosti, pričom konajú v

súlade s postupom výboru.

2. Záväzné tarifné informácie sú pre colné orgány záväzné vo vzťahu k držiteľovi informácií len čo sa týka nomenklatúrneho zaradenia tovaru.

Záväzné tarifné informácie sú pre colné orgány záväzné len čo sa týka tovaru, ohľadom ktorého sú splnené colné formality následne po dni, keď tieto orgány poskytli dané informácie.

3. Držiteľ takýchto informácií musí dokázať, že deklarovaný tovar zodpovedá v každom ohľade tovaru popísanému v informáciách.

4. Záväzné tarifné informácie sú platné na dobu šiestich rokov odo dňa vydania. Ako výnimka z článku 8 sú zrušené tam, kde sú založené na nesprávnych alebo neúplných informáciách zo strany žiadateľa.

5. Záväzné tarifné informácie strácajú platnosť:

a) tam, kde sa prijalo nariadenie a informácie už nezodpovedajú právnym predpisom ustanoveným týmto nariadením;

b) tam, kde už nie sú kompatibilné s výkladom jednej z nomenklatúr uvedených v článku 20 buď na úrovni spoločenstva z dôvodu zmeny a doplnenia kombinovanej nomenklatúry, alebo z dôvodu rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo na medzinárodnej úrovni z dôvodu klasifikačného stanoviska alebo zmeny a doplnenia vysvetľujúcich poznámok k nomenklatúre Harmonizovaného komoditného popisného a kódovacieho systému prijatých Radou pre colnú spoluprácu; v tomto prípade je dňom, kedy záväzné tarifné informácie strácajú platnosť deň uverejnenia spomínaných opatrení alebo v prípade medzinárodných opatrení, deň oznámenia Komisie, v sérii „C“ Úradného vestníka Európskych spoločenstiev;

c) tam, kde je držiteľovi poskytnuté oznámenie o ich odvolaní, zrušení alebo zmene a doplnení.

Podľa § 10 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov Colný úrad Bratislava vydáva záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru a záväzné informácie o pôvode tovaru; túto pôsobnosť vykonáva na celom území Slovenskej republiky.

Podľa článku 5 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 620/2011 zo dňa 24. júna 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, keďže odporúčania v správach prijatých orgánom WTO na urovnávanie sporov majú iba následný (prospektívny) účinok, toto nariadenie by nemalo mať spätnú (retroaktívnu) účinnosť, ani by sa so spätnou účinnosťou nemal poskytovať výklad usmernenia. Keďže nemôže byť vykonávané tak, aby poskytovalo výklad usmernenia pri zatriedovaní tovaru, ktorý bol prepustený do voľného obehu pred 1. júlom 2011, nemalo by slúžiť ako základ na refundáciu akéhokoľvek cla, ktoré bolo uhradené pred týmto dátumom.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že vo vzťahu k posúdeniu včasnosti podania žiadosti na vrátenie cla konštatuje a uvádza nasledovné:

Podstatou sporu v danej veci je priznanie, resp. nepriznanie práva žalobcu na vrátenie cla zaplateného za tovar prepustený do colného režimu voľný obeh, v roku 2009, na základe štyroch žiadostí o jeho vrátenie, podaných žalobcom na príslušný colný úrad dňa 13.04.2012.

Z ustanovenia článku 236 bodu 2 Colného kódexu Spoločenstva vyplýva, že právo na vrátenie dovozného alebo vývozného cla zaplateného v čase, kedy toto podľa právnych predpisov nebolo dlžné, je koncipované ako preklúzia, t.j. toto právo zaniká jeho neuplatnením v zákonom stanovenom čase, pričom na zánik takéhoto práva sa prihliada ex offo, z úradnej povinnosti. V danom prípade je to v lehote troch rokov odo dňa, kedy bola suma tohto cla oznámená dlžníkovi.

Sumu colného dlhu je možné dlžníkovi oznámiť dorúčením písomného vyhotovenia rozhodnutia podľa § 36 colného zákona (§ 53 ods. 1 colného zákona) alebo v prípade podania ústneho colného vyhlásenia alebo podania colného vyhlásenia na tovar dovážaný v poštovej preprave možno sumu colného dlhu zapísanú do účtovnej evidencie oznámiť dlžníkovi ústne (§ 53 ods. 2 colného zákona).

Vzhľadom na značný časový odstup od prepustenia predmetného tovaru do colného režimu voľného

obehu do podania pomerne veľkého počtu žiadostí o vrátenie zaplateného dovozného cla žalobcom, bolo namieste, aby prvostupňový colný orgán v odôvodnení napadnutých rozhodnutí aspoň zmienkou, príp. komentárom vyjadril splnenie časovej podmienky na uplatnenie tohto práva, a to bez ohľadu na dôvody nevyhovievania žiadosti o vrátenie zaplateného cla.

Napriek vyššie uvedenému dôvodu zrušenia rozhodnutia žalovaného, je potrebné, vzhľadom na ťažiskovú argumentáciu žalobcu a ďalší možný postup v nasledujúcom správnom konaní, venovať pozornosť aj právny záverom vyplývajúcim z rozsudku Súdneho dvora C-361/11 zo dňa 17. januára 2013.

Z obsahu administratívneho spisu a žaloby vyplývajú hlavné dôvody, na ktorých žalobca postavil svoj nárok na vrátenie zaplateného cla. Predovšetkým sa v súvislosti s nomenklatúrnou klasifikáciou multifunkčných tlačiarň odvolával na závery rozsudkov Európskeho súdneho dvora v spojených veciach Kip Europe SA (C-362/07) a Hewlett Packard International SARL (C-363/07, body 45 a 46 rozsudku) a vo veci Ikegami Electronics (Europe) GmbH (C-467/03), z ktorých vyvodil názor Európskeho súdneho dvora, že je potrebné zvážiť kritériá ako rýchlosť tlače a kopírovania, prítomnosť podávača listov alebo zásobníkov na papier a na základe uvedeného určiť pomer funkcie kopírovania k ostatným funkciám dovážaného tovaru, t. j. či je kopírovanie funkciou sekundárnou alebo určujúcou charakter výrobku. Obzvlášť s poukazom na vyššie uvedený rozsudok Ikegami C-467/03 (bod 23 rozsudku) žalobca uviedol, že konečné použitie výrobku môže byť použité ako objektívna charakteristika, na základe ktorej je produkt klasifikovaný. Z uvedeného dôvodu žalobca zdôrazňoval skutočnosť, že multifunkčné tlačiarne sa predávajú spotrebiteľom a malým podnikom, kde sú pripojené k počítačom alebo sieťam a sú primárne používané ako tlačiarne.

Ďalšou premisou, z ktorej žalobca vychádzal, bol vývoj harmonizovaného systému Spoločného colného sadzobníka na základe legislatívnych zmien, nariadením Komisie (ES) č. 1031/2008 z 19. septembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 zo dňa 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, na základe ktorého boli multifunkčné tlačiarne, ako zariadenia používajúce elektrostatické tlačové zariadenia so schopnosťou produkcie 12 strán za minútu, zaradené pod podpoložku colného sadzobníka č. 8443 31 91, zaťaženú 6% sadzbou dovozného cla. V súvislosti s uvedenou zmenou v nomenklatúrnom zatriedení multifunkčných tlačiarň, s dopadom na výšku colnej sadzby, žalobca poukázal na závery obsiahnuté v rozhodnutí Orgánu na riešenie sporov (DSB) v rámci Svetovej obchodnej organizácie WT/DS375, WT/DS376 a WT/DS377, konštatujúcim nesúlad aplikácie harmonizovaného systému EÚ so záväzkami vyplývajúcimi z Dohody o informačných technológiách (ITA) a článku II, pododsek 1, písmeno b Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT).

Na základe vyššie uvedeného žalobca odvodil svoje právo na vrátenie zaplateného cla za predmetný tovar od skutočnosti, že od zavedenia zmien v kombinovanej nomenklatúre, multifunkčné tlačiarne sú zaradené do položky 8443 31 91 a clo vo výške 6% je vyberané pri dovoze týchto výrobkov v rozpore s ITA a v rozpore s princípmi GATT, pretože vedie k zvýšeniu ciel na presne rovnaké výrobky, na ktoré sa pred zavedením zmien vzťahovala 0% sadzba dovozného cla.

Odvolací súd z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného zistil, že tento sa uvedenými námietkami žalobcu zaoberal. Na strane 4 a 5 napadnutého rozhodnutia uviedol dôvody zaradenia predmetného tovaru do podpoložky kombinovanej nomenklatúry 8443 31 91 colného sadzobníka, okrem iného aj s odkazom na znenie vysvetliviek kombinovanej nomenklatúry k PpKN 8443 31 91 podľa ktorých, okrem znenia vysvetliviek HS k položke HS 8443, časť II, písm. A), ods. 1. tovar zatriedený do tejto PpKN musí spĺňať i nasledovné podmienky:

- Skenovanie prebieha buď pomocou digitálneho, alebo optického systému.
- Elektrostatický tlačiarenský stroj funguje rovnako ako elektrostatická tlačiareň.
- Okrem funkcie kopírovania majú prístroje tejto podpoložky aj funkciu faxu a tlačiarne.
- Do tejto položky nepatria prístroje, ktoré tlačia výtlačky pomocou atramentových náplní alebo tepelnej tlačiarne (podpoložka 8443 31 99).

Zároveň žalovaný v napadnutom rozhodnutí reagoval na žalobcom namietané zmeny v nomenklatúrnom zaradení multifunkčných tlačiarí v súvislosti s prijatím nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008 zo dňa 19. septembra 2008 a následných únieových legislatívnych zmien vyvolaných v súvislosti s intervenciou Svetovej obchodnej organizácie (ďalej aj „WTO“) na základe záverov jej orgánu na riešenie sporov zo dňa 21. septembra 2010, z ktorých okrem iného vyplýva, že Európska únia konala v rozpore so Všeobecnou dohodou o clách a obchode 1994 (GATT 1994), a to menej priaznivým sadzobným zaobchádzaním, než sa ustanovuje v sadzobných záväzkoch, vo vzťahu k niektorým výrobkom informačných technológií prijatých Európskou úniou podľa dohody o informačných technológiách (ITA).

V súvislosti s uvedeným žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal na nápravu vyššie konštatovaného právneho stavu prostredníctvom vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 620/2011 z 24.06.2011, účinného dňa 1. júla 2011. Z uvedeného vykonávacieho nariadenia vyvodil záver ohľadom jeho účinnosti: „... keďže odporúčania v správach prijatých orgánom WTO na urovnávanie sporov majú iba následný (prospektívny) účinok, toto nariadenie by nemalo mať spätnú (retroaktívnu) účinnosť, ani by sa so spätnou účinnosťou nemal poskytovať výklad usmernenia. Keďže nemôže byť vykonávané tak, aby poskytovalo výklad usmernenia pri zatriedovaní tovaru, ktorý bol prepustený do voľného obehu pred 01.07.2011, nemalo by slúžiť ako základ na refundáciu akéhokoľvek cla, ktoré bolo uhradené pred týmto dátumom. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 620/2011 z 24.06.2011 nadobúda účinnosť 01.07.2011, pričom nemá ani spätný účinok, ani so spätnou platnosťou neposkytuje výkladové usmernenie.“ Na základe uvedeného žalovaný v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k požiadavkám žalobcu dôvodil, že „V prejednávanej právnej veci, kde bol dovoz multifunkčných laserových tlačiarí vykonaný v roku 2008, nie je možné uplatňovať zmenu nomenklatúry a jej samotný výklad podľa znenia Vykonávacieho nariadenia Komisie, ktoré nadobúda účinnosť až od 01.07.2011.“

Odvolací súd taktiež z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca v odvolaniach podaných proti prvostupňovým rozhodnutiam colného orgánu, okrem vyššie uvedených námietok týkajúcich sa nesprávneho nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru, poukázal na prebiehajúce prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie č.k. C-361/11, týkajúce sa zaradenia (klasifikácie) multifunkčných tlačiarí. Vzhľadom k tomu, že žalobca považoval otázky prejednávané pred Súdnym dvorom za dôležité pre tento prípad, požiadal žalovaného o prerušenie správneho konania do skončenia prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom.

Žalovaný v odvolacom správnom konaní žalobcovi v požiadavke prerušenia správneho konania nevyhovel s odôvodnením, že v prípade veci C-361/11, vedenej pred Súdnym dvorom, sa ešte právoplatne nerozhodlo a uvedený rozsudok tak nemôže byť ani podporne dôkazom použiteľným v prebiehajúcim správnom konaní.

V priebehu konania o správnej žalobe pred Krajským súdom v Bratislave sa vyššie uvedené prejudiciálne konanie skončilo vynesением rozsudku Súdneho dvora (prvá komora), č.k. C-361/11 zo dňa 17. januára 2013. Z jeho obsahu dal žalobca do pozornosti krajskému súdu (návrhom na pokračovanie v konaní, č. l. 68 súdneho spisu) na podporu svojej argumentácie k meritu veci výňatok bodu 42 rozsudku: „treba (...) preskúmať, či (...) tlačiarne mali byť vzhľadom na ich charakteristiky a objektívne vlastnosti zaradené pred 1. januárom 2007 do podpoložky 8471 60 20 alebo do podpoložky 9009 12 00 KN“. Uvedenú citáciu žalobca označil za stanovisko Súdneho dvora k dôležitosti zohľadnenia vývoja klasifikácie multifunkčných tlačiarí pred rokom 2007. Podľa žalobcu uvedeným rozhodnutím tak Súdny dvor potvrdil, že pre klasifikáciu multifunkčných tlačiarí po zavedení zmien v kombinovanej nomenklatúre je potrebné skúmať zaradenie predmetných tlačiarí v období pred rokom 2007.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že návrhom žalobcu na prerušenie súdneho konania (č.l. 55 súdneho spisu), z dôvodu prebiehajúceho konania vo veci C-361/11 pred Súdnym dvorom Európskej únie, sa krajský súd nezaoberal. Závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-361/11 boli použité v argumentácii súdu v napadnutom rozsudku.

Vo vyššie uvádzaných súvislostiach odvolací súd poznamenáva, že holandský súd (Rechtbank) v Haarleme v konaní C-361/11 postúpil štyri otázky na Súdny dvor, týkajúce sa zaradenia (klasifikácie) multifunkčných tlačiarňí.

Štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd Holandska pýtal: „Je na základe tvrdení Rechtbank uvedených ... colná sadzba vo výške 6 % podľa položky KN 8443 31 91 v zmysle nariadenia č. 1031/2008(1) platná, ak ide o multifunkčné prístroje, ktoré sa v súlade s pokynmi Súdneho dvora v spojených veciach C-362/07 a C-363/07 mali zaradiť do položky KN 847160 20, pokiaľ boli dovezené pred 1. januárom 2007?“

Poznámka pod čiarou znela: „1) Nariadenie Komisie (ES) č. 1031/2008 z 19. septembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (U. v. EU L 291, s. 1).“

V súvislosti s časovými účinkami interpretácie únievého práva Súdny dvorom, odvolací súd poukazuje na právne závery Súdneho dvora, podľa ktorých ním podaný výklad únievého ustanovenia objasňuje zmysel a pôsobnosť tohto ustanovenia od okamihu, kedy dané ustanovenie nadobudlo platnosť. Z toho vyplýva, že takto interpretované ustanovenia musia vnútroštátne súdy aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli alebo boli založené pred vynesením prejudiciálneho rozsudku, ak sú samozrejme splnené všetky ostatné podmienky na podanie návrhu na začatie konania podľa vnútroštátneho práva [(61/79, Denkavit, 27.03.1980, Zb. s. 1205, bod 16; 24/86, Blaizot, 02.02.1988, Zb. s. 379, bod 27) - Michael Siman a Miroslav Slašťan, Súdny systém Európskej únie, 3. vydanie, str. 361].

„Vo výnimočných prípadoch môže Súdny dvor určiť, že fyzické alebo právnické osoby sa nemôžu dovolávať priameho účinku interpretovaného únievého ustanovenia, ak ním odôvodňujú svoje nároky, ktoré im vznikli pred vynesením prejudiciálneho rozsudku, s výnimkou ak sa konanie o týchto nárokoch založených na interpretovanom únievom ustanovení už začalo (61/79, Denkavit, 27.3.1980, Zb. s. 1205, bod 17). To znamená, že na vnútroštátne súdne alebo správne konania, ktoré v čase vynesenia prejudiciálneho rozsudku už prebiehajú, sa výnimka nevzťahuje a tieto konania sa i naďalej spravujú zásadou retroaktívnej aplikácie výkladu práva Únie.“ (Michael Siman a Miroslav Slašťan, Súdny systém Európskej únie, 3. vydanie, str. 362).

O meritórnej súvislosti právnych otázok v prejednávanej veci s otázkami kladenými Súdnemu dvoru napovedá aj skutočnosť, že tento v rámci svojej právomoci preformuloval otázky kladené vnútroštátnym súdom do potreby interpretácie a určenia záväznosti relevantnej časti nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008, (body 36 až 38 rozsudku Súdneho dvora C-361/11):

„V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že svojimi štyrmi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa tento vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nariadenie č. 1031/2008 platné v rozsahu, v akom do podpoložky 8443 31 91 KN zaraďuje multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v spore vo veci samej, ktoré majú funkciu kopírovania, pozostávajú z modulu laserovej tlačiarne a modulu skenera a boli prepustené do voľného obehu v apríli 2009. (36)

V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že je nesporné, že ku dňu prepustenia do voľného obehu sa multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v konaní vo veci samej, zaradili do podpoložky 8443 31 91 KN, na ktorú sa vzťahuje clo vo výške 6%. (37)

Na druhej strane treba konštatovať, že táto podpoložka 8443 31 91 neexistovala v znení KN uplatniteľnom pred 1. januárom 2007. Táto podpoložka bola do KN zavedená nariadením č. 1549/2006 a opäť bola zahrnutá v nariadení č. 1031/2008. (38)“

Odvolaciemu súdu sú známe právne závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora C-361/11 zo dňa 17. januára 2013, preto možno k meritórnej argumentácii žalobcu uviesť nasledovné:

Po oboznámení sa s výrokom a dôvodmi uvedeného rozsudku Súdneho dvora nemožno, bez prihliadnutia na ďalšie súvislosti, prisvedčiť podpornému argumentu žalobcu, poukazujúcemu na

stanovisko Súdneho dvora, že pre účely nomenklatúrnej klasifikácie multifunkčných tlačiarňí po zavedení zmien v kombinovanej nomenklatúre Súdny dvor uvedeným rozsudkom potvrdil potrebu skúmania zaradenia predmetných tlačiarňí v období pred rokom 2007.

Žalobcom čiastočne uvádzaná citácia bodu 42 z rozsudku Súdneho dvora C-361/11 je len úvodnou úvahou odôvodnenia samotného rozsudku, vysvetľujúcou nasledujúce myšlienkové uberanie sa Súdneho dvora, ktorým mal dospieť k interpretačnému rozhodnutiu. Preto citácia bodu 42 uvedeného rozsudku sama o sebe nie je spôsobilá podporiť názor žalobcu ohľadne zaradenia predmetného tovaru do podpoložky 8443 31 99 Colného sadzobníka Spoločenstva, s 0% sadzbou cla. Bez zohľadnenia kontextu a výsledku celej úvahy Súdneho dvora a následného výroku rozsudku, poskytujúceho odpovede na kladené prejudiciálne otázky v súvislosti s interpretáciou predmetnej všeobecne záväznej úniovej normy, nemožno prisvedčiť oprávnenosti žalobcom uplatňovaných nárokov na vrátenie zaplateného cla.

V nasledujúcich bodoch odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora C-361/11 (body 43 až 57), tento uviedol vývoj interpretácie sporného nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008 vo vzťahu k nomenklatúrnemu zatriedovaniu multifunkčných tlačiarňí, okrem iného i poukazom na závery rozsudku Súdneho dvora zo dňa 11. decembra 2008 v spojených veciach Kip Europe a i. (C-362/07 a C-363/07, Zb. s. I-9489), pričom sa zároveň zaoberal nasledujúcim legislatívnym vývojom za účelom úpravy predmetnej kombinovanej nomenklatúry v súvislosti so správou WTO ohľadom menej priaznivého sadzobného zaobchádzania vo vzťahu k niektorým výrobkom informačných technológií prijatých Európskou úniou podľa dohody o informačných technológiách (ITA). V súvislosti s uvedeným najprv Súdny dvor v bode 50 rozsudku dospel k vyriešeniu otázky kompetencie únievého normotvorného orgánu: „V dôsledku toho treba konštatovať, že Komisia tým, že multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v konaní vo veci samej, zaradila do podpoložky 8443 31 91 KN, nezmenila clo vo výške 6 %, ktoré sa na ne uplatňovalo. Táto inštitúcia teda neprekročila svoje právomoci, ktoré jej priznáva článok 9 nariadenia č. 2658/87.(50)“

V nasledujúcich bodoch odôvodnenia (54 a 55 rozsudku) Súdny dvor konštatoval nápravu vyššie uvedeného právneho stavu: „Komisia zohľadnila správy panela WTO tým, že prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 620/2011 z 24. júna 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 166, s. 16). Podľa svojho článku 2 toto nariadenie nadobudlo účinnosť 1. júla 2011.(54)

Podľa odôvodnenia 2 uvedeného nariadenia „by podľa správy panelu WTO digitálne kopírovanie nemalo predstavovať fotokopírovanie podľa GATT 1994 a rýchlosť kopírovania by nemala byť jediným kritériom zatriedenia. Podpoložka 844331 [KN] a príslušná colná sadzba by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť“. Príloha tohto nariadenia tiež stanovuje, že podpoložka 8443 31 91 KN sa vypúšťa.(55)“

Vo vzťahu k posúdeniu oprávnenosti žalobcových námietok, súvisiacich s nomenklatúrnym zatriedením tovaru prepusteného do voľného obehu v roku 2009 odvolací súd poukazuje na podstatné závery odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora C-361/11, obsiahnuté v jeho bodoch 59 až 61, obsahujúce odpovede na kladené prejudiciálne otázky i vyjadrenie samotného výroku rozsudku „Okrem toho, hoci nariadenie č. 620/2011 odzrkadľuje vôľu Únie vyhovieť správam panelu WTO vydaným OUS (orgán WTO na urovnávanie sporov - poznámka odvolacieho súdu), na ktoré výslovne odkazuje, toto nariadenie bolo prijaté po tom, ako nastali skutkové okolnosti sporu vo veci samej, a na základe svojho článku 2 stráca akýkoľvek retroaktívny účinok (59).

V dôsledku toho za týchto okolností nie je možné retroaktívne sa odvolávať na správy panelu v rámci posudzovania platnosti nariadenia č. 1031/2008 v rozsahu, v akom zaraďuje tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v konaní vo veci samej, do podpoložky 8443 31 91 KN (60).

Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že preskúmanie prejudiciálnych otázok neodhalilo nič, čo by mohlo podľa Súdneho Dvora ovplyvniť platnosť nariadenia č. 1031/2008 v rozsahu, v akom toto nariadenie do podpoložky 8443 31 91 KN zaraďuje multifunkčné tlačiarne, akými sú tlačiarne, o ktoré ide v spore vo veci samej, ktoré majú funkciu kopírovania, pozostávajú z modulu laserovej tlačiarne a modulu skenera a boli prepustené do voľného obehu v apríli 2009.(61)“

Odvolačný súd na základe vyššie uvedeného, s prihliadnutím na skutkovú a vecnú zhodnosť oboch prípadov súvisiacich s nomenklatúrnym zatriedením multifunkčných tlačiarň prepustených v oboch prípadoch do voľného obehu pred 1. júlom 2011 (v roku 2009), konštatuje, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí výkladom intertemporálneho ustanovenia vykonávacieho nariadenia Komisie č. 620/2011, dospeľ k jeho rovnakej interpretácii a aplikácii na prejednávany prípad žalobcu, ako dospeľ Súdny dvor v odpovedi v rámci konania o predbežnej otázke v prejudiciálnom konaní C-361/11. V danej veci bolo predovšetkým rozhodujúce, že na tovar prepustený do voľného obehu pred účinnosťou nariadenia Komisie č. 620/2011, t.j. pred 01.07.2011, nemožno toto nariadenie aplikovať a clo zaplatené za dovezený tovar, zaradený v roku 2009 do podpoložky 8443 31 91 KN Colného sadzovníka Spoločenstva, nemožno vrátiť.

Avšak uvedený záver, bude možné aplikovať až po doplnení colného konania vyššie uvedeným spôsobom, t. j. preverení včasnosti podania žiadosti o vrátenie zaplateného cla a preverení správnosti nomenklatúrneho zatriedenia predmetného tovaru. Iba v prípade, že u jednotlivého dovážaného tovaru nezaniklo právo žalobcu na vrátenie zaplateného cla a zároveň tento tovar bude zaradený do podpoložky 8443 31 91 KN, bude možné aplikáciou nariadenia Komisie č. 620/2011 rozhodnúť o nevrátení zaplateného cla. K požiadavke znaleckého dokazovania odvolací súd uvádza, že posúdenie správnosti nomenklatúrneho zatriedenia príslušného tovaru patrí do právomoci colných úradov, a teda nie je možné zveriť takéto posúdenie znalcovi.

Najvyšší súd prejednal túto vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť žalobou napadnutých správnych rozhodnutí ako i postupov predchádzajúcich ich vydaniu, kedy je už skutkový stav známy a vyplýva z obsahu administratívneho spisu a dokazovanie sa vykonáva len výnimočne. Pre súd je v rámci správneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí orgánov verejnej správy rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol zistený v správnom konaní a teda bol tu v čase vydania správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 2 OSP).

Vzhľadom na uvedené citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, potrebu doplnenia colného konania vyššie naznačeným spôsobom a možnosť využitia zásady retroaktívnej aplikovateľnosti právoplatnej interpretácie relevantných ustanovení nariadenia Komisie (ES) č. 1031/2008 na základe rozsudku Súdneho dvora C-361/11 zo dňa 17. januára 2013, použiteľnej vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, najvyšší súd nepovažoval za potrebné vo veci nariadiť pojednávanie (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP).

Vzhľadom na uvedené, senát najvyššieho súdu rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/2496/2012-117 zo dňa 15.10.2014 zmenil a rozhodnutie žalovaného č. 1084901/2012 zo dňa 10.09.2012 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal právo na ich náhradu.

Právny zástupca žalobcu predložil vyčíslenie trov konania v podaní zo dňa 07.08.2015. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia v roku 2012 vo výške 127,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby (ďalej len „vyhláška“) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2012 vo výške 763,- €, režijný paušál 7,63 €, podanie žaloby doručenej súdu dňa 15.11.2012 vo výške 127,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2012 vo výške 763,- €, režijný paušál 7,63 €, účasť na pojednávaní dňa 01.10.2014 vo výške 134,- € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1, písm. d/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý

bol v roku 2014 vo výške 804,- €, režijný paušál 8,04 €, písomné podanie na súd - odvolanie zo dňa 22.12.2014 vo výške 134,- € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1, písm. d/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2014 vo výške 804,- €, režijný paušál 8,04 €.

Odvolací súd nepriznal žalobcovi odmenu za úkon písomné podanie na súd - návrh na prerušenie konania. Písomným podaním na súd týkajúcim sa veci samej sa rozumie podanie, ktoré smeruje a priamo sa týka rozhodnutia vo veci samej. Podaním týkajúcim sa veci samej nie sú návrhy procesného charakteru. Na základe uvedeného nebolo možné priznať žalobcovi odmenu za úkon podanie na súd - návrh na prerušenie konania. Najvyšší súd taktiež nepriznal žalobcovi náhradu trov konania za úkon ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, nakoľko v čase vykonania tohto úkonu (január 2013) vyhláška neumožňovala priznať odmenu za úkon ďalšia porada s klientom. Odmena za úkon ďalšia porada s klientom bola do vyhlášky doplnená s účinnosťou od 01.07.2013. Pokiaľ ide o úkon právnej služby - právny rozbor veci v rámci návrhu na pokračovanie v konaní, tento úkon podľa názoru súdu nemožno kvalifikovať ako právny rozbor veci, a teda odvolací súd nepriznal žalobcovi odmenu za úkon právny rozbor veci. Žalobcovi nebolo možné priznať odmenu ani za účasť na pojednávaní dňa 15.10.2014, nakoľko podľa zápisnice o pojednávaní sa právny zástupca žalobcu tohto pojednávania nezúčastnil.

Právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, preto mu bola priznaná uplatnená DPH zo základu 553,66 € vo výške 20%, v sume 110,73 €.

Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 70,- € za žalobu.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy konania vo výške 70,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 664,39 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.